

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

The Causal Factors Influencing the Business Performance of the Entrepreneur in the Eastern Economic Corridor

ไพโรจน์ พิภพเอกสิทธิ์*

Phairhoote Phiphopaekasit

Received : August 7, 2023

Revised : November 9, 2023

Accepted : November 17, 2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาาระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก 2. ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก และ 3. วิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก 348 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงมาตรฐาน และการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้าง ผลการวิจัย พบว่า 1. ความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.34 ผลการดำเนินงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.31 และการมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.19 ตามลำดับ 2. ความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก χ^2 -test (p) = 0.138, χ^2/df = 1.213, GFI = 0.975, AGFI = 0.950, CFI = 0.994, NFI = 0.967, RMSEA = 0.025 และ RMR = 0.019 และ 3. น้ำหนักของเส้นอิทธิพลทางตรง มากที่สุด ได้แก่ การมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน เท่ากับ 0.494 การมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจ เท่ากับ 0.254 และความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน เท่ากับ 0.122 ตามลำดับ

คำสำคัญ : ปัจจัยเชิงสาเหตุ / ผลการดำเนินงาน / พื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

*อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมและการค้า คณะบริหารธุรกิจและอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

*Lecturer Department of Industrial Business Administration and Trade, Faculty of Business

Administration and Service Industry, King Mongkut's University of Technology North Bangkok

(Corresponding Author) e-mail: phairhoote.p@bsa.kmutnb.ac.th

ABSTRACT

This research aimed to 1. Study the level of the causal factors influencing the business performance of the entrepreneur in the eastern economic corridor. 2. Verify the consistency of the model with the empirical data of the causal factors influencing the business performance of the entrepreneur in the eastern economic corridor, and 3. Analyze the effect of the causal factors influencing the business performance of the entrepreneur in the eastern economic corridor. The sample group was 348 entrepreneurs in the eastern economic corridor. The research tools were questionnaires. Statistics used in data analysis were mean, percentage, standard deviation, and structural equation model analysis. The research results found that 1. Business innovation capability was at the highest level with an average of 4.34, followed by Business performances at the highest level with an average of 4.31, and Entrepreneurial orientation at the high level with an average of 4.19 respectively. 2. The consistency of the model with the empirical data of the causal factors influencing the business performance of the entrepreneur in the eastern economic corridor found that χ^2 -test (p) = 0.138, χ^2/df = 1.213, GFI = 0.975, AGFI = 0.950, CFI = 0.994, NFI = 0.967, RMSEA = 0.025 และ RMR = 0.019, and 3. The weight of the direct effect the most, namely entrepreneurial orientation has a positive direct effect on business performances = 0.494, followed by entrepreneurial orientation has a positive direct effect on business innovation capability = 0.254, and business innovation capability has a positive direct effect on business performances = 0.122, respectively.

Keywords : Causal Factors / Business Performance / Eastern Economic Corridor

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกครอบคลุมพื้นที่ 3 จังหวัด คือ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง โดยทุนจดทะเบียนในจังหวัดชลบุรีมากที่สุด 705,402.18 ล้านบาท (46.04%) ระยอง 636,626.79 ล้านบาท (41.58%) และฉะเชิงเทรา 189,209.66 ล้านบาท (12.36%) และขนาดธุรกิจโดยภาพรวมแบ่งออกเป็น 3 ขนาด ได้แก่ ขนาดเล็ก (S) 73,324 ราย (93.92%) ขนาดกลาง (M) 3,366 ราย (4.31%) ขนาดใหญ่ (L) 1,379 ราย (1.77%) โดยอยู่ในภาคการผลิต 11,615 ราย (14.88%) ขายส่ง/ปลีก 19,319 ราย (24.75%) และบริการ 4,7135 ราย (60.38%) และผลประกอบการของธุรกิจในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก พิจารณาจากนิติบุคคลที่นำส่งงบการเงินประจำปี พ.ศ. 2563 มี 52,608 ราย รายได้รวม 4,581,868.16 ล้านบาท และกำไรสุทธิ 158,124.59 ล้านบาท (Department of Business Development Ministry of Commerce, 2022) ผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกมีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ หากผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนา

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกมีการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการสูงและมีความสามารถทางนวัตกรรม ธุรกิจที่หลากหลายก็จะส่งผลให้ผลการดำเนินงานประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้รวมทั้งเป็นการสร้างเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับองค์กรธุรกิจได้ (Khurutthamat, Chumee & Sritong, 2021) ในทางตรงข้ามหากผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกมีการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการต่ำและมีความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจน้อยก็จะส่งผลให้ผลการดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ส่งผลให้ผู้ประกอบการไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ ดังนั้นการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ ความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจ และผลการดำเนินงานจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนธุรกิจให้มีกำไรอย่าง (Wongrat, 2021)

การดำเนินธุรกิจอาจเผชิญกับหลายปัญหาที่ต้องมีการจัดการและแก้ไขเพื่อให้ธุรกิจดำเนินไปอย่างเป็นอย่างดี ปัญหาที่พบบ่อยๆ ได้แก่ 1) ความเสี่ยงทางธุรกิจ : ธุรกิจอาจต้องเผชิญกับความเสี่ยงต่างๆ เช่น ความเสี่ยงทางการเงิน ความเสี่ยงทางตลาด ความเสี่ยงทางกฎหมาย ซึ่งอาจส่งผลต่อผลกำไรและสภาพคล่องของธุรกิจ 2) คู่แข่งและการแข่งขัน : ตลาดอาจมีคู่แข่งที่แข็งแกร่ง การแข่งขันที่รุนแรงอาจส่งผลให้ธุรกิจต้องพยายามในการดึงดูดลูกค้าและทำให้ต้องพิจารณายุทธวิธีเพิ่มเติมเพื่อเติมเต็มข้อได้เปรียบ 3) นโยบายการเมืองและกฎหมาย : นโยบายและกฎหมายที่เปลี่ยนแปลงอาจมีผลต่อการดำเนินธุรกิจ เช่น การเปลี่ยนแปลงในการเสียภาษี กฎหมายความปลอดภัย และกฎเกณฑ์สิ่งแวดล้อม 4) ความไม่สามารถในการประมวลผลและการตัดสินใจ : การดำเนินธุรกิจในสภาพแวดล้อมที่ไม่แน่นอน และไม่สามารถในการประมวลผลข้อมูลและตัดสินใจอาจทำให้ต้องเผชิญกับปัญหาในการตอบสนองต่อทั้งความต้องการของลูกค้าและเรื่องที่เกิดขึ้นในตลาด 5) การบริหารจัดการและระบบการดำเนินงานที่ไม่เหมาะสม : การบริหารจัดการที่ไม่เหมาะสมและระบบการดำเนินงานที่ไม่เป็นระบบอาจส่งผลต่อประสิทธิภาพของธุรกิจและอาจทำให้เกิดข้อบกพร่องในการให้บริการหรือผลิตสินค้า 6) ปัญหาการเงิน : ธุรกิจอาจพบปัญหาในด้านการเงิน เช่น ขาดทุน ปริมาณขายที่ไม่เพียงพอ เงินทุนที่มีจำกัด เป็นต้น 7) ข้อจำกัดในการเติบโต : บางครั้งธุรกิจอาจเผชิญกับข้อจำกัดในการขยายกิจการ อาจเป็นเพราะข้อจำกัดทางเทคนิค ทรัพยากร การเงิน หรือปัญหาอื่นๆ และ 8) สภาพแวดล้อมภายนอก : สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และธรรมชาติอาจมีผลกระทบต่อธุรกิจ เช่น ภัยธรรมชาติ วิกฤติเศรษฐกิจ ปัญหาสังคม เป็นต้น ดังนั้น การจัดการและตอบสนองต่อปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินธุรกิจเป็นสิ่งที่สำคัญเพื่อให้ธุรกิจสามารถเจริญเติบโตและเป็นอย่างยั่งยืนในระยะยาว นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการ Jin & Choi (2019) นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และนวัตกรรมกระบวนการช่วยปรับปรุงผลการดำเนินงานของบริษัท Filho, Stocker & Toaldo (2020) นวัตกรรมและความสามารถทางการตลาดมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ Sawangrat (2018) ปัจจัยการดำเนินงานเชิงรุก นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และนวัตกรรมกระบวนการมีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จด้านการดำเนินงานของผู้ประกอบการ Romyen (2018) ความสามารถทางนวัตกรรมกระบวนการส่งผลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม Sukkho, Somjai & Charoenriryakul (2021) การมุ่งเน้นตลาดมีอิทธิพลโดยรวมต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการรายย่อยมากที่สุด Kositkanin & Treewichit (2021) การสร้างนวัตกรรม

การเผชิญกับความเสี่ยง การทำงานเชิงรุก นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และนวัตกรรมกระบวนการมีอิทธิพลต่อผล การดำเนินการส่งออกของผู้ประกอบการ Piros (2021) ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความกล้าที่จะแข่งขัน มีอิทธิพลเชิงบวกกับความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ และ Wongrat (2021) การมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการ และความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมการผลิต

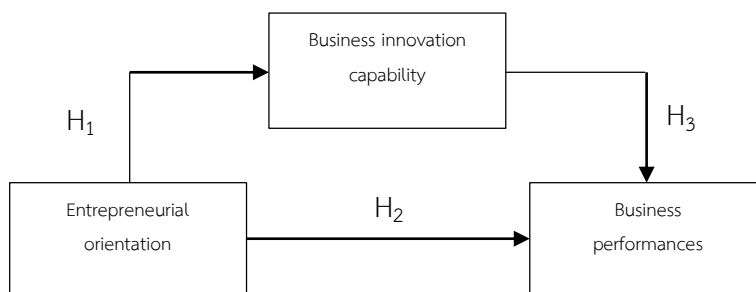
การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุ ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิง ประจักษ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุ และวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของ ผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก โดยใช้วิธีการวิเคราะห์แบบจำลอง สมการโครงสร้าง และผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกสามารถนำ ผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาธุรกิจเพื่อการแข่งขันในระดับนานาชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การ พัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อ ผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก
3. เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่ การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

สมมติฐานการวิจัย

1. สมมติฐาน H_1 การมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสามารถทาง นวัตกรรมธุรกิจ
 2. สมมติฐาน H_2 การมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน
 3. สมมติฐาน H_3 ความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน
- ในการตั้งสมมติฐานการวิจัย ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานการวิจัยจากกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัยปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่ การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ได้แก่ ผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง) และดำเนินการส่งงบการเงินปี 2564 แล้ว 1,229 ราย ข้อมูลวันที่ 19 ตุลาคม 2565 (Department of Business Development Ministry of Commerce, 2022)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง) โดยใช้วิธีการคำนวณของ Yamane (1967) ที่ความคลาดเคลื่อน ร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่าง 302 ราย เพื่อป้องกันได้รับข้อมูลไม่ครบตามจำนวน ผู้วิจัยดำเนินการเก็บเพิ่มอีกร้อยละ 15 รวมทั้งสิ้น 348 ราย และ Silpjaru (2014) กล่าวว่าขนาดกลุ่มตัวอย่างของการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (SEM) ควรมีกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาไม่ต่ำกว่า 300 คน และ Hair et al. (2010) กล่าวว่างานวิจัยประเภทวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างควรใช้ขนาดตัวอย่างระหว่าง 10-20 เท่าของจำนวนตัวแปรสังเกตได้ (Observed variable) ที่ใช้ในการศึกษา การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยอาศัยหลักความน่าจะเป็น (Probability sampling) และการสุ่มตัวใช้วิธีการเลือกกลุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ขนาด จังหวัด	ธุรกิจขนาดเล็ก (S)		ธุรกิจขนาดกลาง (M)		ธุรกิจขนาดใหญ่ (L)	
	(เดิม)	(เพิ่ม)	(เดิม)	(เพิ่ม)	(เดิม)	(เพิ่ม)
ฉะเชิงเทรา	13	15	4	4	2	2
ชลบุรี	132	152	16	19	10	12
ระยอง	105	121	13	15	7	8
รวม	250	288	33	38	19	22
กลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น (288+38+22) = 348 ราย						

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและการทบทวนวรรณกรรมเพื่อสร้างเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลผู้ประกอบการ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจ การมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการ และผลการดำเนินงาน เป็นลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert, 1932)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะทั่วไป

เกณฑ์ระดับคะแนนความคิดเห็นและและเกณฑ์แปลความหมายระดับคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ คะแนน 5 เห็นด้วยมากที่สุด คะแนน 4 เห็นด้วยมาก คะแนน 3 เห็นด้วยปานกลาง คะแนน 2 เห็นด้วยน้อย และคะแนน 1 เห็นด้วยน้อยที่สุด (Likert, 1932) และคะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 เห็นด้วยมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 เห็นด้วยมาก คะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40 เห็นด้วยปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60 เห็นด้วยน้อย และคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 เห็นด้วยน้อยที่สุด (Ruangpraphan, 2000)

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยการประเมิน IOC จากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ได้แก่ IOC 1.00 และทดสอบความเชื่อกับผู้ประกอบการที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ 30 คน ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (Alpha coefficient) .727 ซึ่งมากกว่า .7 ขึ้นไปถือว่าข้อคำถามชุดนั้นนำไปใช้ได้ (Cronbach, 1951)

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ทำวิจัยนำส่งแบบสอบถามให้กับผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง) และดำเนินการส่งงบการเงินปี 2564 แล้ว 348 ราย ด้วยตนเองและรอรับแบบสอบถามกลับภายในวันเดียวกัน และส่งแบบสอบถามแบบลงทะเบียนกับบริษัทไพรเมี่ยมไทย จำกัด เพื่อให้ผู้ประกอบการตอบแบบสอบถามและส่งกลับผู้ทำวิจัยแบบลงทะเบียนกับบริษัทไพรเมี่ยมไทย จำกัด

สถิติที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงมาตรฐาน ค่าความเบ้ ค่าความโด่ง การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้าง

จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

การวิจัยในครั้งนี้ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เครือข่าย มหาวิทยาลัยนเรศวร หมายเลขการรับรอง NREC No. 0048/2565

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามจากผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกพบว่า 1) เพศชาย มากที่สุด 251 คน ร้อยละ 72.13 เพศหญิง 97 คน ร้อยละ 27.87 2) อายุ 41-50 ปี มากที่สุด 116 คน ร้อยละ 33.33 อายุ 51-60 ปี 98 คน ร้อยละ 28.16 อายุ 30-40 ปี 87 คน ร้อยละ 25.00 อายุต่ำกว่า 30 ปี 28 คน ร้อยละ 8.05 และอายุมากกว่า 60 ปี 9 คน ร้อยละ 5.46 ตามลำดับ 3) ระดับการศึกษา ปริญญาตรี มากที่สุด 306 คน ร้อยละ 87.93 ปริญญาโท 29 คน ร้อยละ 8.33 ต่ำกว่าปริญญาตรี 8 คน ร้อยละ 2.30 และปริญญาเอก 5 คน ร้อยละ 1.44 ตามลำดับ 4) ตำแหน่งงาน ผู้บริหารระดับต้น มากที่สุด 164 คน ร้อยละ 47.13 ผู้บริหารระดับกลาง 126 คน ร้อยละ 36.21 และผู้บริหารระดับสูง 58 คน ร้อยละ 16.67 ตามลำดับ 5) ประสบการณ์ทำงาน 16-20 ปี มากที่สุด 95 คน ร้อยละ 27.30 11-15 ปี 89 คน ร้อยละ 25.57 5-10 ปี 68 คน ร้อยละ 19.54 21-25 ปี 49 คน ร้อยละ 14.08 น้อยกว่า 5 ปี 27 คน ร้อยละ 7.76 และมากกว่า 25 ปี 20 คน ร้อยละ 5.75 ตามลำดับ 6) ขนาดของสถานประกอบการ ขนาดเล็ก มากที่สุด 288 คน ร้อยละ 82.76 ขนาดกลาง 38 คน ร้อยละ 10.29 และขนาดใหญ่ 22 คน ร้อยละ 6.32 ตามลำดับ 7) ประเภทธุรกิจ บริษัทจำกัด มากที่สุด 273 คน ร้อยละ 78.45 ห้างหุ้นส่วนจำกัด 75 คน ร้อยละ 21.55 ตามลำดับ และ 8) ระยะเวลาการดำเนินการ 11-15 ปี มากที่สุด 91 คน ร้อยละ 26.15 16-20 ปี 86 คน ร้อยละ 24.75 5-10 ปี 71 คน ร้อยละ 20.40 21-30 ปี 46 คน ร้อยละ 13.22 มากกว่า 30 ปี 28 คน ร้อยละ 8.05 และน้อยกว่า 5 ปี 26 คน ร้อยละ 7.47 ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis)

Variables	Mean	S.D.	Skewness		Kurtosis	
			Statistic	Std. Error	Statistic	Std. Error
Entrepreneurial orientation (ENO)	4.19	.546	-.375	.131	-.371	.261
Business innovation capability (BIC)	4.34	.465	-.559	.131	-.050	.261
Business performances (PER)	4.31	.474	-.829	.131	1.018	.261

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจ (BIC) อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.34 ผลการดำเนินงาน (PER) อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.31 และการมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการ (ENO) อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.19 ตามลำดับ ค่าความเบ้ (Skewness) อยู่ระหว่าง -.375 ถึง -.829 ค่าความโด่ง (Kurtosis) อยู่ระหว่าง -.371 ถึง 1.018 ซึ่งมีอยู่ระหว่าง ± 1.96 แสดงว่าตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจงแบบปกติ (Wanichbuncha, 2009)

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

ดำเนินการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงเพื่อตรวจสอบปัญหา (Multicollinearity) ของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก รายละเอียดดังตารางที่ 3

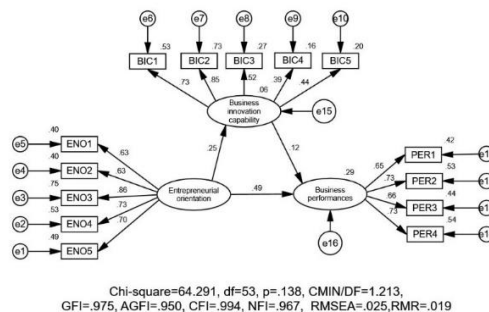
ตารางที่ 3 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

Variables	Entrepreneurial orientation (ENO)	Business innovation capability (BIC)	Business performances (PER)
Entrepreneurial orientation (ENO)	1.000		
Business innovation capability (BIC)	.273**	1.000	
Business performances (PER)	.530**	.277**	1.000

** Correlation is significant at the .01 level (2-tailed)

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีความสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .273 - .530 ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่ำกว่า .8 แสดงว่าตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์ไม่เกิดปัญหา (Multicollinearity) หรือมีความสัมพันธ์ระหว่างกันสูงมากจนเกินไป (Rangsunghoen, 2011)

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก พบว่า ค่า χ^2 -test (p) = .138 ค่า χ^2/df = 1.213 ค่า GFI = .975 ค่า AGFI = .950 ค่า CFI = .994 ค่า NFI = .967 ค่า RMSEA = .025 และ ค่า RMR = .019 สรุปได้ว่าโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกที่เก็บรวบรวมข้อมูลได้จากกลุ่มตัวอย่างมีความสอดคล้องกลมกลืนดีกับข้อมูลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมและข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (ภายหลังการปรับปรุง)

วัตถุประสงค์ที่ 3 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

ดำเนินการตรวจสอบค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Loadings) ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปร (Alpha) ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปร (CR) ค่าเฉลี่ยของความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้ (AVE) ของอิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก รายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Loadings) ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปร (Alpha) ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปร (CR) ค่าเฉลี่ยของความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้ (AVE)

Variables	Items	Loadings	Alpha	CR	AVE
Entrepreneurial orientation (ENO)	ENO1	.632	.849	.831	.500
	ENO2	.634			

ตารางที่ 4 (ต่อ)

Variables	Items	Loadings	Alpha	CR	AVE
	ENO3	.863			
	ENO4	.729			
	ENO5	.700			
Business innovation capability (BIC)	BIC1	.726	.771	.821	.500
	BIC2	.853			
	BIC3	.523			
	BIC4	.395			
	BIC5	.444			
Business performances (PER)	PER1	.651	.779	.799	.500
	PER2	.728			
	PER3	.660			
	PER4	.734			

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Loadings) ของตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปรมีค่าอยู่ระหว่าง .395 - .863 ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปร (Alpha) มีค่าอยู่ระหว่าง .771 - .849 ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปร (CR) .799 - .821 ค่าเฉลี่ยของความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้ (AVE) เท่ากับ .500

ผลการวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพลทางตรง (DE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) และอิทธิพลรวม (TE) ของโมเดลอิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก รายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าน้ำหนักของเส้นทางอิทธิพลของตัวแปรอิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

Variables	Effect	Entrepreneurial orientation (ENO)	Business innovation capability (BIC)	Business performances (PER)
Business innovation capability (BIC)	DE	.254***	-	-
	IE	-	-	-
	TE	.254	-	-
Business performances (PER)	DE	.494***	.122	
	IE	.031	-	-

ตารางที่ 5 (ต่อ)

Variables	Effect	Entrepreneurial orientation (ENO)	Business innovation capability (BIC)	Business performances (PER)
	TE	.525	.122	

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า .001

จากตารางที่ 5 พบว่า 1) น้ำหนักของเส้นอิทธิพลทางตรง (DE) มากที่สุด ได้แก่ การมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการ (ENO) มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน (PER) เท่ากับ .494 รองลงมา ได้แก่ การมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการ (ENO) มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจ (BIC) เท่ากับ .254 และความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจ (BIC) มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน (PER) เท่ากับ .122 ตามลำดับ 2) เส้นอิทธิพลทางอ้อม (IE) มากที่สุด คือ การมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการ (ENO) มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลการดำเนินงาน (PER) เท่ากับ .031 และ 3) เส้นอิทธิพลรวม (TE) มากที่สุด ได้แก่ การมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการ (ENO) มีอิทธิพลรวมต่อผลการดำเนินงาน (PER) เท่ากับ .525 รองลงมา ได้แก่ การมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการ (ENO) มีอิทธิพลรวมต่อความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจ (BIC) เท่ากับ .254 และความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจ (BIC) มีอิทธิพลรวมต่อผลการดำเนินงาน (PER) เท่ากับ .122 ตามลำดับ

5. การทดสอบสมมติฐานการวิจัยอิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยอิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก มีดังนี้

สมมติฐาน H₁ การมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจ ยอมรับสมมติฐาน

สมมติฐาน H₂ การมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน ยอมรับสมมติฐาน

สมมติฐาน H₃ ความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน ยอมรับสมมติฐาน

อภิปรายผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ผลการวิจัย พบว่าความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจ (BIC) อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.34 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกให้ความสำคัญกับความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจ โดยมีการนำเทคโนโลยี (Technology) และนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการบริหารจัดการผลการดำเนินงาน มีการบริหารจัดการ (Management) ภายใน

องค์กรโดยใช้นวัตกรรมการบริหารจัดการสมัยใหม่ มีการควบคุมกระบวนการ (Process) ปฏิบัติงานโดยใช้นวัตกรรมกระบวนการสมัยใหม่ มีการดำเนินการผลิต (Production) สินค้าและบริการโดยใช้นวัตกรรมการผลิตสมัยใหม่ และมีการวิเคราะห์การตลาด (Marketing) โดยใช้นวัตกรรมการตลาดเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันภายในประเทศและต่างประเทศ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wongrat (2021) ความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.26

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ผลการวิจัย พบว่า ค่า χ^2 -test (p) = .138, χ^2 /df = 1.213, GFI = .975, AGFI = .950, CFI = .994, NFI = .967, RMSEA = .025 และ RMR = .019 สรุปได้ว่าโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกที่เก็บรวบรวมข้อมูลได้จากกลุ่มตัวอย่างมีความสอดคล้องกลมกลืนดีกับข้อมูลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมและข้อมูลเชิงประจักษ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกให้ความสำคัญกับความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจ และการมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงาน เมื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก พบว่า มีค่าดัชนีวัดความกลมกลืนของโมเดลผ่านเกณฑ์ต่างๆ ดังนี้ ค่า χ^2 -test (p) มากกว่า .5 ไม่มีนัยสำคัญ, χ^2 /df น้อยกว่า 2 สอดคล้องกลมกลืนดี, GFI มากกว่า .95 สอดคล้องกลมกลืนดี, AGFI เท่ากับ .95 สอดคล้องกลมกลืนดี, CFI มากกว่า .95 สอดคล้องกลมกลืนดี, NFI มากกว่า .95 สอดคล้องกลมกลืนดี, RMSEA น้อยกว่า .05 สอดคล้องกลมกลืนดี และ RMR มีค่าเข้าใกล้ศูนย์ (Bollen, 1989; Diamantopoulos & Siguaw, 2000)

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ผลการวิจัย พบว่า น้ำหนักของเส้นอิทธิพลทางตรง (DE) มากที่สุด คือ การมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการ (ENO) มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการดำเนินงาน (PER) เท่ากับ .494 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกให้ความสำคัญกับการมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการ (ENO) ประกอบด้วย มินวัตกรรม (Innovation) ของตนเองเพื่อใช้ในการบริหารจัดการผลการดำเนินงาน มีความกล้าเผชิญความเสี่ยง (Risk) ในการลงทุนเพื่อขยายกิจการในระยะสั้นและระยะยาว มีการบริหารจัดการธุรกิจเชิงรุก (Proactive) เพื่อขยายตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ มีความก้าวร้าว (Aggressive) ในการแข่งขันเพื่อเป็นผู้นำสินค้าและบริการในตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ และมีความเชื่อมั่นในตนเอง (Autonomy) เพื่อนำองค์กรไปสู่วิสัยทัศน์และเป้าหมายทางธุรกิจที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kositkanin & Treewichit (2021) การสร้างนวัตกรรม การเผชิญกับความเสี่ยง การทำงานเชิงรุก นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และนวัตกรรมกระบวนการที่มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการดำเนินการส่งออกของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางในประเทศไทย และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Piros (2021) ความมินวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความกล้าที่จะแข่งขันมีอิทธิพล

ทางตรงเชิงบวกกับความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ นอกจากนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wongrat (2021) การมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน

องค์ความรู้/ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้

งานวิจัยเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ทำให้ทราบปัจจัยเชิงสาเหตุที่สำคัญ 3 ปัจจัย และผู้ประกอบการสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการและพัฒนาศักยภาพบุคลากรในองค์กร ได้แก่ 1) การมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการ 2) ความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจ และ 3) ผลการดำเนินงาน โดยองค์ความรู้ใหม่นี้จะส่งผลให้ผู้ประกอบการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของบริบทโลก ในการบริหารจัดการและพัฒนาศักยภาพบุคลากรในองค์กรดังกล่าวเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์กร และเป็นการพัฒนาชุมชนระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกให้เกิดความเข้มแข็ง รวมทั้งก่อให้เกิดประโยชน์ต่อวิชาการในการยืนยันผลการวิจัยตามแนวคิดทฤษฎีและสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ 1) การมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงต่อความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจ 2) การมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงต่อผลการดำเนินงาน และ 3) ความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจมีอิทธิพลทางตรงต่อผลการดำเนินงาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกควรนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการองค์กรและฝึกอบรมพนักงาน โดยพิจารณาจาก 1) ด้านความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจ ควรนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการจัดการผลการดำเนินงาน การบริหารจัดการภายในองค์กรโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการบริหารจัดการสมัยใหม่ การควบคุมกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมกระบวนการสมัยใหม่ การวิเคราะห์การตลาดโดยใช้นวัตกรรมการตลาดเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันภายในประเทศและต่างประเทศ และดำเนินการผลิต สินค้าและบริการโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตสมัยใหม่ 2) ด้านผลการดำเนินงาน ควรใช้สินทรัพย์และการลงทุนทางการเงิน อย่างมีประสิทธิภาพ ให้บริการลูกค้า อย่างสม่ำเสมอเพื่อเพิ่มคุณค่าของการบริการ มีความพยายามลดความผิดพลาดของการปฏิบัติงาน รวมถึงการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน และนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเติบโตอย่างต่อเนื่อง และ 3) ด้านการมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการ ควรมีนวัตกรรมของตนเองเพื่อใช้ในการจัดการผลการดำเนินงาน มีความกล้าเผชิญความเสี่ยงในการลงทุนเพื่อขยายกิจการในระยะสั้นและระยะยาว มีการบริหารจัดการธุรกิจเชิงรุกเพื่อขยายตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ มีความก้าวร้าวในการแข่งขันเพื่อเป็นผู้นำสินค้าและบริการในตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ และมีความเชื่อมั่นในตนเองเพื่อนำองค์กรไปสู่วิสัยทัศน์และเป้าหมายทางธุรกิจที่กำหนดไว้

2. หน่วยงานภาครัฐควรนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานโยบายที่สนับสนุนการลงทุนในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นการลดภาษีหรือให้สิ่งส่งเสริมอื่น ๆ เพื่อดึงดูดการลงทุนจากภาคเอกชน และพัฒนาความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจให้กับผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

ขอเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้สนใจทำวิจัยครั้งต่อไปควรรศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกกับพื้นที่อื่นๆ เช่น ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง เป็นต้น เพื่อเปรียบเทียบว่าผลการศึกษาเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ หรือแตกต่างกันอย่างไร
2. ผู้สนใจทำวิจัยครั้งต่อไปควรรศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกกับผู้ประกอบการในภูมิภาคอาเซียนเพื่อเปรียบเทียบว่าความสามารถทางนวัตกรรมธุรกิจ ผลการดำเนินงาน และการมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการว่าแตกต่างกันอย่างไร

References

- Bollen, K.A. (1989). **Structural Equations with Latent Variables**. John Wiley and Sons, Inc.
- Chantaraprasen, J., Chayomchai, A., Zangphukieo, N. & Phiwphan, K. (2020). The Influence of Entrepreneurial orientation, Adaptive Capability and Innovative Capability Affecting Business Performance: The Empirical evidence from Thai Pracharat-Blue-Flag Project. **Neurj Neu Academic and Research Journal**, 10(1), 5-18. [In Thai]
- Cronbach, L.J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. **Psychometrika**, 16(3), 397-334.
- Department of Business Development Ministry of Commerce. (2022). **Justices Person and Financial Statement Data**. [Online]. Available: <https://datawarehouse.dbd.go.th/index> [In Thai]
- Diamantopoulos, A. & Siguaw, A.D. (2000). **Introducing LISREL: A guide for the uninitiated**. Sage Publication.
- Filho, T.C., Stocker, F. & Toaldo, M.M.A. (2022). Public service performance from the perspective of marketing and innovation capabilities. **Public Management Review**, 24(4), 558-578.
- Hair, J.F., Black, W.C., Babin, B.J. & Anderson, R.E. (2010) **Multivariate Data Analysis**. (7 th ed.). London, United Kingdom : Pearson.
- Jin, H.S. & Choi, O.S. (2019). The Effect of Innovation Capability on Business Performance : A Focus on IT and Business Service Companies. **Sustainability**, 11(19), 1-15.
- Kositkanin, C. & Treewichit, W. (2021). Entrepreneurial Orientation and Export Innovation Affect on Export Performance of Entrepreneurs for Medium Enterprises in Thailand. **Journal of Management Science Review**, 23(1), 81-90. [In Thai]

- Khрутthamat, A., Chumee, P. & Sritong, C. (2021). Innovative Capability for the Digital Stratup Industry in Thailand : Cause and Effect. **Journal of MCU Nakhondhat**, 8(2), 395-410. [In Thai]
- Likert, R.A. (1932). A technique for the measurement of attitudes. **Archives of Psychology**, 22 (140), 1-55.
- Piros, S. (2021). The Impact of Entrepreneur Characteristics of Generation Y on the Success of Business Operation in Phitsanulok Province. **Journal of Roi Et Rajabhat University**, 15(2), 193-202. [In Thai]
- Rangsunnoen, G. (2011). **SPSS and AMOS factor analysis for research**. Bangkok : e-Education Public Company Limited. [In Thai]
- Ruangraphan, C. (2000). **Basic statistics with examples of analysis using Minitab SPSS and SAS**. Khon Kaen : Khon Kaen University. [In Thai]
- Romyen, S. (2018). **Influence of Innovativeness and Marketing Capability toward Firm Performance of SMEs in Songkhla Province**. Master's Degree Thesis, Business Administration, Prince of Songkhla University. [In Thai]
- Sarawut, S. & Treemongkol, P. (2021). The study of Business Innovation Management Potential to Business Performance of Small and Medium Enterprises in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. **Mahachula Academic Journal**, 8(2), 279-288. [In Thai]
- Sawangrat, N. (2018). Structural Equation Model of Causal Factors Affecting the Success of Steel Industry Operators in the Age of Thailand 4.0. **Journal of the Association of Researchers**, 23(1), 127-140. [In Thai]
- Silpjaru, T. (2014). **Statistical data research and analysis with SPSS and AMOS**. (17 th ed.). Nonthaburi : S.R. Printing Mass Products. [In Thai]
- Sukkho, T., Somjai, S. & Charoenriyakul, C. (2021). Qualifications of Entrepreneurs, Market Orientation, Market Capability, And Competitive Advantage Affecting on Micro Entrepreneur Performance. **Journal of MCU Peace Studies**, 9(4), 1565-1579. [In Thai]
- Wanichbuncha, K. (2009). **Using SPSS for Windows to analyze data**. (6 th ed.). Bangkok : Chulalongkorn University. [In Thai]
- Wongrat, K. (2021). Developing a causal relationship model of entrepreneurial orientation and business innovation capabilities to influence the performance of the manufacturing industry in Phetchaburi Province. **Journal of Graduate Studies Valaya Alongkorn Rajabhat University**, 15(2), 27-39. [In Thai]

Yamane, T. (1967). *Elementary Sampling Theory*. Prentice-Hall.